

dar nu mai sunt

M Horlaci

mi-am lăsat mintea să zboare
fără trupul înțepenit
în pământul genezei
Dumnezeu stă la sfat cu Einstein
despre viermele care
îmi roade fructul din piept
le vorbesc despre
spitalul unde
a suferit bunica
și brațul care a susținut-o
când și-a dat ultima suflare
ei îmi arată o cruce
o eprubetă
de completat
câteva formulare
lângă mine pe coridor
o mare de oameni
în așteptare se-agită
uite-l pe Nietzsche
îmi sopteste ușor
monstrul din pipă
mulțimea pare redusă
la o tăcere ca de mormânt
eu
cuprins de mânie mă caut

dar nu mai sunt